

THEORICA

Axis deferentis epicyclum transiens per centrum eiusdem deferentis, nempe M C N.

Intersecant se igitur axes in puncto G.

Polus deferentis N. minus distat ab axe zodiaci E D F. plus vero distat alter polus M. ab eodem axe, eo quod punctum sectionis vergit ad N. non ad M.

Porro hypothesin sectionis axium in 3. superioribus sequantur ea, quae commemorat textus, videlicet.

1. Quod apogia eccentricorum, nec incedant sub ecliptica, ut solis apogion, nec ad eam accedant, ac recedant, ut in luna, sed perpetuo retineant eandem distantiam ab ecliptica seu via via solari, atque in eandem partem, ut apogia versus boream, perigya autem in austrum.

2. Quod apogia, perigya, centra, atque poli declinant circulos parallelos eclipticae motu sphaerae octavae, quemadmodum ad motum primi caeli, singulae stellae ac puncta designant parallelos circulos aequatori.

Hos parallelos representant in nostro schemate haec rectae lineae N O. & B A. & C R. & L K. & M P. ut patet, nec absoluntur hi circuli prius, quam ipsa octava sphaera confecerit suam periodum.

3. Superficies eccentricorum a plano seu superficie eclipticae perpetuo secantur per inaequalia, non etiam interdum per aequalia, ut in luna. Quia centra eccentricorum nunquam ingrediuntur planum eclipticae, sed ab hac semper distant eadem quantitate. Maiores autem portiones superficierum eccentricorum existunt versus apogion, quia maior est circuli portio, quae continet centrum eiusdem circuli, & cetera.

Explicavi itaque hunc locum ex sententia auctoris & iuxta doctrinam veterum. Est enim inversa ratio